

Апогеївський Записник

Друкований літературно-аналітичний
орган учнів та викладачів гімназії
«Апогей»

№4
Грудень-січень
2014-2015

Колонка редактора

Так вже ми влаштовані, що нам зовсім не хочеться стояти на одному місці, ну хіба що тільки трохи. Та й час, який крутиться навколо нас, не дає нам такого шансу. Чи все-таки дає? ...

Біжать миті, - зовсім не вловимі. Вони якимсь абсолютно неймовірним чином збираються в секунди, хвилини, години, дні і тижні, в місяці ... І настає цей рубіж, коли кожен з нас, підбиваючи підсумки року, що минає, дивиться з якоюсь незрозумілою надією на рік наступний. Так вже ми влаштовані.

Святкування Нового року увійшло в традицію переважної більшості культур і народів. У кожного народу звичайно ж розвинулися і продовжують розвиватися свої особливості відзначати цю дату, але всіх об'єднує саме це - передчуття новизни. Ми всі просто нестримно прагнемо до нового. У цьому ми бачимо основні перспективи нашого життя і той рубіж, який ми переходимо кожен рік, дозволяє нам безпосередньо доторкнутися до чогось зовсім незвичайного, може бути ще не зовсім зрозумілого, але абсолютно реального і яскравого, сповненого життя, енергії і радості, отримати в одну мить заряд бадьорості на цілий рік! Життя абсолютно незвичайне, не повторне і унікальне і кожен може перевірити це саме в переддень Нового року. Це справжнє таїнство, але це відбувається саме з нами, з людьми, не вимагає від нас якихось неймовірних сил, а достатньо просто повірити в це, адже Новий рік наступає. І дай Бог, щоб він наступив не на нас, але дай Бог, щоб він наступив разом з нами! Зі святом Вас, з Новим роком!

Вітаємо Вас із Новим роком,
З всіма Різдвяними Святами!
Нехай життя із кожним
кроком
Ваш дім наповнює
скарбами!

Хай сонце радо Вас вітає,
Кус зозуля літ багато,
Здоров'я з пишним короваєм
Приходить в будні і на
свято!

Нехай тепло людських
сердец
Вам душу щиро зігрівас,
І переможних справ вінець
Хай Вашу голову вінчає!

Хай ширшим стане друзів
коло:
Протягне руку всякий
стрічний,
І буде кожен день казковим
Як ніч Різдвяна й Новорічна!

Сьогодні у номері:

Наступаючий 2015 рік
стор.2
Новорічна вітальна листівка
стор. 3
А чи знаєте ви, що...?
стор.4
Вітаємо переможців
стор.5
Творча сторінка
стор.7
Наші подорожі
стор.6

Наступаючий 2015 рік – це рік Синьої Дерев'яної Кози. Що це означає і чим це нам «загрожує»?

Наступаючий 2015 — це рік Синьої Дерев'яною Кози, яка змогла прославитися своєю невгамовною гостинністю, і звичайно терпимістю. Саме тому, не залежно від того, де і як зустрічати новий рік, найважливіше провести його весело, але в той же час без будь-яких надмірностей, адже цього не любить стримана господиня року. Новий 2015 Синьої Дерев'яною Кози обіцяє бути дуже цікавим і цілком успішним для всіх зодіакальних знаків, але дуже важливо його правильно зустріти, так як від цього залежатиме, чи виявиться покровителька року прихильною або ви впадете до неї в немилість. Не варто забувати про те, що Коза, господиня 2015 року, є дуже скромною твариною, тому й не любить різноманітних пишних і галасливих свят у великих компаніях, адже не дарма прийнято вважати, що новий рік є сімейним святом. Важливо, щоб за святковим столом не тільки зібралися найближчі люди, а й панувала затишна і душевна теплота. Символом нового року є корінний замський житель, тому і зустрічати новий рік можна буде десь в селі або на дачі, подалі від вже порядком обридлої міської

суєти. Якщо немає можливості вибратися в село, тоді можна зупинити свій вибір на якійсь туристичній базі, розташованій в мальовничому місці, що доведеться господарці року до душі. Це просто ідеальне місце для того, щоб зустріти новий рік, а також покататися на санках, лижах і ковзанах, провести не тільки весело час, але і з користю для власного здоров'я.

Займаючись прикрасою святкового столу, основну увагу необхідно приділити саме свіжій зелені, а також поставити дерев'яний посуд, адже саме вона обіцяє стати найкращою прикрасою.

Прекрасною прикрасою центру столу стане гарне блюдо з крупами, можна доповнити його чорним хлібом і сіллю. Дуже красиво і оригінально буде виглядати коса виконана зі свіжій зелені, що припаде до смаку господині 2015-го року. Звичайно, це блюдо неістівне, але в той же час воно виглядає дуже красиво і нагадуватиме, що настає новий 2015 Кози. Також можна буде придбати свічки, виконані у формі тварин і запалити їх під бій курантів.

Зустрічати 2015 Кози треба різноманітними стравами, при цьому на столі в обов'язковому порядку повинні стояти і свіжі фрукти з овочами. Доречними виявляться і всілякі молочні вироби, свіжа зелень, і звичайно, як вже було написано вище, зелень.

Варто більш детально продумати свій гардероб і прикрасити квартиру в улюблену колірну гаму Кози — яскраво синій, соковито зелений, і звичайно, всі кольори, які виходять із них, до числа яких належить сірий, фіолетовий, бірюзовий і блакитний. Однак, такі кольори можуть підходити далеко не всім, тому можна звернути увагу і на природний окрас кіз.

Особливу увагу варто приділити прикрашанню свого будинку, і тоді новий 2015 розпочнеться яскраво і барвисто. Найкраще зупинити свій вибір на прикрасах, виконаних у вигляді різноманітних тварин, в тому числі і господині року. Також просто ідеально підійдуть різноманітні малюнки, кульки, мішура, яскраві бубони і дзвінки дзвіночки. Варто якомога більше розвісити по всьому будинку символів майбутнього року.

У новому році придбають просто величезну популярність різноманітні прикраси, виконані з вовни, які опиняться на вершині модного п'єдесталу — це можуть бути в'язані шарфи і т.д.

В обов'язковому порядку новий рік треба зустрічати в хорошому настрої і з щирою посмішкою на губах, в компанії близьких і рідних людей, тоді й весь рік пройде легко і без проблем.

Напередодні новорічних свят хочеться пригадати про такий зворушливий атрибут святкового настрою, як новорічна вітальна листівка. Сьогодні, в час Інтернету, ми забули про такий спосіб привітання друзів, близьких. А давайте повернемося в минуле і пригадаємо історію виникнення листівки!

Перша новорічна листівка з'явилась у туманному Альбіоні в 1794 році. Якийсь художник Добсон відправив своєму другові поздоровлення зі святом, на якому намалював зі зворотної сторони картинку із зображенням сімейства навколо ялинки. Другові це сподобалось, і на наступний рік новоявлені листівки розлетілися вже по всіх знайомих спритного художника. Звичайно, незабаром ідею підхопили підприємці, що пустилися малювати вітальні картки на

продаж. Є й інша версія. Вона говорить, що вперше різдвяні листівки з'явилися в 1841 році у вітрині книгарні в Шотландії. Чи не самі шотландці придумали цю версію, щоб позбавити англійців слави першовідкривачів? За пальму першості сперечаються й французи, стверджуючи, що одне з перших згадувань про новорічні листівки за часом йде аж до 1777 року, коли «Паризький поштовий альманах» помістив повідомлення про те, що «...поштою пересилаються як поздоровлення на всілякі випадки мальовані картинки, часто із текстом; вони

пересилаються відкритими для всякого».

Яка з цих версій більш правдоподібна, точно не знає ніхто. Одне відомо достеменно й безсумнівно: перша поштова листівка з'явилася з приводу Нового року. Спочатку на листівках найчастіше зображувався Христос-дитина у яслах або інші релігійні сюжети. Пізніше з'являється Санта-Клаус і конструкції з букетів, гілок і ялинкових прикрас.

У Росію листівки перший час привозилися з-за кордону, в основному з Німеччини. Перші російські різдвяні листівки були випущені з благодійною метою Петербурзьким комітетом, що видав до Різдва 1898 року серію з декількох десятків листівок за малюнками відомих петербурзьких художників. Це були не просто листівки, а витвори мистецтва, що представляли таких художників, як Бакст, Бенуа, Білібін, Маковський, Реріх та інші. Не дивно, що ці листівки на той час коштували дуже дорого. Що стосується сюжетів, то тут панував російський стиль із засніженими хатинками, церквами, лихими трійками й ошатними селянськими дітьми. Кінець усієї цій пишноті поклала

Перша світова війна.

Після 1917 року випуск вітальних листівок був визнаний буржуйським забобоном і повністю зупинений радянським урядом. Але звичай посылати святкові поздоровлення продовжував існувати. Для цього використовувалися будь-які намальовані зображення або вирізані картинки. Із приводу появи перших радянських новорічних карток існують деякі розбіжності. Можливо, вони повернулися разом із дозволом святкування Нового року. Або видавалися обмеженим накладом до Нового, 1945-го, року. Можливо, що першими після перерви в нашу країну потрапили знову листівки із заходу – в грудні 1944-го зі звільнених від фашизму країн Європи наші воїни стали надсилати своїм родичам додому небачені досі барвисті іноземні новорічні та різдвяні листівки. Масовий випуск новорічних листівок почався тільки наприкінці 50-х. На перших радянських новорічних листівках

зображувалися щасливі родини й керівництво країни, пізніше до них приєдналися персонажі з мультфільмів. А вже через якийсь час промисловість випускала найширший асортимент листівок, що приємно радували очі на вітринах магазинів, заповнених традиційно мінімалістично оформленою друкованою продукцією. І хоча якість друку та яскравість фарб радянських листівок поступалися імпортом, але вони приваблювали доступністю і близькістю тем.

Найвідоміша у світі українська різдвяна пісня

Чи знаєте ви, що українська різдвяна мелодія Щедрик стала однією з найвідоміших у світі? Ви чули її, напевно, десятки разів у американських фільмах, проте могли не здогадуватись, що Carol of the bells – це адаптована версія нашого Щедрика.

Вперше пісню, написану композитором Миколою Леонтовичем, було виконано хором Київського університету в 1916 році. У «Щедрику» співається про ластівку, яка прилетіла до господи провістити багатий рік для родини. Згідно з популярною, але неточною інтерпретацією, український оригінал опирається на стару слов'янську легенду про те, що кожен дзвін у світі прославляв Ісуса в ніч, коли він народився.

Уже 1921 року різдвяну пісню було виконано в Карнегі-Холл у Нью-Йорку. Вона так сподобалась американцям, що у 1936 році Пітер Вільговський, українець за походженням, здійснив переклад Щедрика, який отримав назву Carol of the bells. Саме в цьому варіанті пісня отримала всесвітню славу.

День календаря

28-го грудня 1708 року з ініціативи Петра I був виданий перший цивільний календар під редакцією графа Якова Брас. Граф Яков Брас з 1706 року завідував друкарською справою в Росії (до того Росія жила виключно за православними святками). З цієї дати слід вести літопис

щорічних видань календарів. Перший календар мав назву „Брюсов” та мав велику популярність. В ньому був "прогностик: когда нужно "кровь пуцать", мыслити почать, брак иметь, дома сизиждати, зверей и рыбу ловить, платье кроить и мыться в мыльне", та багато іншого. Цікаво, що приватним особам було заборонено друкувати календарі в Росії і тим більш привозити їх з-за кордону.

Григоріанський календар на території колишньої Російської імперії, а згодом Радянської Росії був введений в епоху революційних змін з 14-го лютого 1918-го року. Примітно, що в період з 1930-го по 1940-й рік радянські власті навіть встановили свій своєрідний радянський революційний календар, в якому був реалізований п'ятиденний тиждень і декілька суто політичних моментів.

На перший погляд, 26 грудня – звичайний, нічим не примітний день. Насправді – це День подарунків, отже, свято! Воно прийшло до нас із Великої Британії, Канади й Австралії, де його називають «Boxing day» (дослівний переклад – «День коробок», адже сучасні подарунки зазвичай приносять в упаковці!) і відзначають наступного після католицького Різдва дня.

В Україні це свято впевнено вклинилося між Днем Святого Миколая, який щедро обдаровує малюків, і колядуванням – звичаєм, так само відзначеним «подарунковою магією». Зимові (переважно різдвяні) обходи молоддю й дітьми українських родин із виконанням

величально-поздоровчих пісень (колядок) і речитативних формул (віншівок) передбачали не лише гостинність і радісну зустріч, а й обов'язкову щедрість господарів, їхню готовність поділитися з ближніми – смаколиками, грішми – хто що мав. Добре б і сьогодні пригадати цю чудову традицію – ділитися й обдаровувати! Щедро, щиро, від душі – потішити людину приємним подарунком і теплим словом!

Всеукраїнський конкурс педагогічної майстерності «Учитель року-2015»

«Лише творчий учитель може бути джерелом успіху своїх вихованців», — так визначав

роль педагога у створенні освітнього й виховного середовища школи видатний учений В.Сухомлинський. Розкрити талановитого вчителя, дати йому можливості для розвитку творчості, сприяти творчим педагогічним пошукам — ось завдання Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2015». Переможцем міського конкурсу в номінації «Українська мова і література» стала Черемісова Оксана Анатоліївна. Вітаємо нашого чудового вчителя!

Лідери самоврядування УРА, на чолі з президентом гімназії Короткої Анастасією, взяли участь у районному конкурсі шкільних рад учнівського самоврядування «Знайомтесь, лідери». Конкурс проходив у два етапи: I- театралізована візитівка, II- відеоролік «Лідер про лідерство». За результатами конкурсу, команда гімназії «Апогей» посіла почесне III місце. Вітаємо УРА із вдалим стартом лідерської кар'єри.

Подяки за гуманітарну благодійну допомогу інвалідам та ветеранам війни

Голова ОІВ і ЗС Святошинського району м. Києва Петро Митрофанович Ярош вручив директору гімназії «Апогей» Т.В. Шалда та директору СШДС «Лісова казка» Подяки за гуманітарну благодійну допомогу інвалідам та ветеранам війни.

Привітання ветеранів Великої Вітчизняної війни

Колектив СШДС «Лісова казка» та гімназії «Апогей» привітав ветеранів Великої Вітчизняної війни з новорічними святами. Ветерани отримали подарунки. Ми зичимо їм доброго здоров'я, бадьорості духу, благополуччя та довгих і мирних років життя!

Наш земний уклін усім, хто бився на фронтах Великої Вітчизняної, виніс роки окупації та пекло концтаборів, хто піднімав з руїн і відроджував рідний край. Їх подвиг - безсмертний, пам'ять про них, живих і мертвих, - нетлінна, вдячність народу - безмежна.

Доблесть і честь солдатів і офіцерів - в цьому справжня сила будь-якої армії. Український воїн - надійний захисник, відданий патріот і людина, для якої честь, свобода і незалежність далеко не порожній звук. У цей День ми приєднуємося до привітань на адресу наших славних військовослужбовців.

Традиції моєї родини!

У кожної людини повинна бути сім'я. Дуже добре, коли вона міцна і дружна.

Моя сім'я - це мама, тато, батьки мого тата» та батьки моєї мами. Ми дуже любимо і розуміємо один одного. Я знаю, що сімейні традиції - це те, що перейшло в сім'ї від одного покоління до іншого.

Традиції допомагають зберігати теплі відносини між дітьми та батьками. У моїй родині теж є добрі традиції. Зустрічати Новий рік і Різдво разом - одна з найулюбленіших традицій. Як би не були зайняті, де б ми не знаходилися, під час цих свят ми відкладаємо всі свої справи і збираємося в нашій затишній квартирі. Спочатку ми разом вбираємо ялинку, прикрашаємо її іграшками, гірляндами, листівками з побажаннями, потім вітаємо один одного зі святом і обмінюємося подарунками. Увечері ми сідаємо за святковий стіл і розповідаємо, що у нас поганого і хорошого відбулося в році, і говоримо один одному побажання на рік прийдешній. На Різдво ми готуємо кутю, дякуємо один одному, що ми є. Пізніше ми

ідемо на вулицю та запускаємо салют.

Про свою сім'ю я з упевненістю можу сказати, що моя сім'я - моя фортеця і моє багатство. Завдяки традиціям, існуючим в моїй родині, я навчилася відрізняти сімейні свята від інших, навчилася любити і довіряти. А це найголовніше в житті. Адже без любові людина не може жити, а може тільки існувати, а без довіри не може бути любові. Я люблю свою сім'ю і можу довірити їй абсолютно все, знаючи, що моя сім'я - це місце, де тебе зрозуміють і підтримають і ніколи не залишать у важку хвилину.

Гуменюк В., уч. 6-Б кл.

Про що я мрію у Новому році

У мене дуже багато бажань, усі вони різні і дуже - дуже важливі.

По-перше, я бажаю миру і спокою нашій країні. Бажаю, щоб багато людей зі всього світу визнали її чесною, справедливою і гордою державою.

По-друге, бажаю щастя та здоров'я своїм друзям та родичам, щоб збулися усі їхні мрії, і вони не підпускали до себе, свого дому та родини лиха і негоду.

Все інше у мене є. Я таки задоволена своїм життям.

Шеремок А., уч. 6-А кл.

Моє Новорічне бажання

Я довго думала над тим, що побажати собі на Новий рік. А потім згадала, що я

завжди хотіла мати м'яку іграшку - дракона Сапфірі. Але звідки взяти таку іграшку, яка співпадала би з моїм уявленням про неї? Я вирішила замовити валяну із шерсті іграшку у майстра. Він зможе виготовити її за моїм малюнком.

Під бій курантів я сподіваюсь отримати мій подарунок під ошатною ялинкою. Ви спитаєте: «Звідки ці ідеї про драконів? Чому я їх так люблю?» Річ у тім, що у моїй улюбленій книзі «Ерагон» розповідається про прекрасних драконів та їх вершників. Тому дракони для мене улюблені тварини. Чекаю на зустріч із моєю маленькою Сапфіркою.

Цимбал А., уч. 6-Б кл.

*Засновник - київська
гімназія "Апогей".
Редакція може не
поділяти думки авторів.
Відповідальна за випуск
Гуза В.*

Всесвітній день дитячого телебачення і радіомовлення

До теми дитячого телебачення немає байдужих, тому що всі ми родом з дитинства. Нещодавно ми були на екскурсії до єдиної державної кінокопіювальної лабораторії на Україні, що входить до складу національного центру Олександра Довженка.

Тут займаються збереженням, відновленням, вивченням національного фільмофонду України, популяризацією українського та світового кіно.

Ми дізналися, як зберігають і відновлюють кінострічки, як працюють з кольорами, звуками, скільки часу витрачається на виготовлення однієї комп'ютерної декорації.

Наприкінці екскурсії нас запросили до кінозалу на зустріч з режисером мультфільмів. Він розповів, як працюють над створенням дитячої анімації та

познайомив нас з роботою дитячої студії мультиплікації «Червоний собака». В цій студії

кожна дитина може спробувати себе в мультиплікації незалежно від здібностей, знайти собі справу до душі. А справжнім подарунком для нас став перегляд нових мультиків. Дякуємо за подорож до цікавого світу кіно.

Мережка І.,
Гуменюк В., уч. 6-Б кл.

Музей історії пожежної техніки міста Києва

Найбільша пожежна частина у Європі знаходиться в Києві. Багато хто з нас мріяв стати

пожежниками. Ми знали, що це небезпечно, але хотіли. Врятувати кого-небудь, починаючи з кошеняти і закінчуючи бабусею, і гордо пройтися потім в парадній формі. Професія небезпечна,

важка, мужня і по-своєму романтична.

Серед експонатів музею – раритетна техніка, яка на сьогоднішній день ще “на ходу”. До уваги відвідувачів

виставлені фотодокументи, де збереглися зображення перших формувань пожежних підрозділів столиці, кінно-механічних драбин, парові

машини, і навіть перший пожежний автомобіль, який був зібраний саме київськими майстрами.

Відома частина і тим, що є центральною спортивною базою для всіх пожежних столиці. На її території розміщені літній і зимовий спортивні комплекси, де проводиться бойова і фізична підготовка особового складу

Київського гарнізону пожежної охорони, проводяться змагання, тренування з пожежно-прикладного спорту збірних команд Києва, України.

На екскурсії ми ще раз з'ясували, чому треба бути дбайливими з вогнем, петардами, фесрверками і взагалі джерелами підвищеної небезпеки, дізналися про нелегку працю пожежників, які оберігають наш спокій і завжди готові прийти на допомогу.

Стариш В. уч. 6-А кл.

